

ز عقل اندیشه‌ها آید که مردم را پیاموزد

حکایت تجربه‌ای ناب از روزگاری
نه چندان دور که در بجنوبه آموزش
مجازی استفاده شد

یادداشت

■ حمیدرضا برهانی بهابادی
مدیر دبستان پسرانه دوره دوم، ناحیه ۲

مهمی که آن سال برایم بسیار پررنگ شد، تعامل معلم با والدین دانش‌آموزان بود. این تعامل ارتباط تنگاتنگی با بحث آموزش و در نهایت به بارنشدن درخت تعلیم و تربیت دارد. می‌دانستم که ارتباط مؤثر و مستمر معلم با خانواده دانش‌آموزان، گره بسیاری از موانع و مشکلات را باز می‌کند و از طرفی مراجعه بی‌درپی به مدرسه برای تعداد زیادی از والدین دشوار است.

دغدغه‌های شغلی پدر، شاغل بودن مادر، وجود فرزند کوچک‌تر در خانه و مشغله‌های روزمره، مراجعه والدین به مدرسه را به تعویق می‌انداخت و ارتباط مؤثر را مختل می‌کرد. این بود که به فکر راه چاره‌ای افتادم و در نهایت تصمیم گرفتم با والدین به‌طور برخط (آنلاین) ارتباط برقرار کنم. با پیگیری‌های

فراوان، از اداره مخابرات درخواست IP کردم و این‌گونه بخشی از این راه دشوار را پیمودم. گام بعدی، دسترسی به امکانات و تجهیزات بود که با همراهی، همدلی و تأمین هزینه توسط والدین و همکاری مدیر وقت دبستان این مهم نیز محقق شد و دیری نپایید که توانستم به‌صورت برخط با همه خانواده‌ها ارتباط برقرار کنم. رسیدن به این نقطه، آغاز پیمودن راهی بود که انتظارش را داشتم و از آن پس، به‌صورت انفرادی و گروهی، با پدران و مادران به گفت‌وگو می‌نشستم و بر سر چالش‌ها و مشکلات روحی و گاه اختلالات یادگیری دانش‌آموزان و در نهایت دستیابی به بهترین راه حل بحث می‌کردیم. بدین طریق فضای ایدئالی را برای دانش‌آموزان و والدین ایجاد کرده بودم. از آن گذشته، والدین می‌توانستند کلاس درس و نحوه اداره کلاس را مستقیم و برخط (آنلاین) ببینند.

البته آن زمان، برخلاف امروز، پیام‌رسان‌های متعدد وجود نداشت و ما توانستیم تنها با داشتن یک نرم‌افزار به ایدئال‌های خود دسترسی پیدا کنیم.

بعد از دستیابی به موفقیت، این تلاش و تکاپو را برای استفاده در گستره‌ای وسیع‌تر در قالب یک طرح به اداره آموزش و پرورش پیشنهاد دادیم و امید همکاری داشتیم؛ اما شوربختانه از سوی مسئولان همراهی لازم برای ادامه راه صورت نگرفت.

تجربه‌های آن دوران، در خاطر من باقی ماند تا اینکه دنیا درگیر همه‌گیری کرونا شد و در مسیر علم‌اندوزی دانش‌آموزان نیز به یکباره تغییر و تحولاتی رخ داد. خوشبختانه این رخداد در زمانه‌ای پیش آمد که به‌مدد پیشرفت فناوری و وجود ابزارهای هوشمند همچون تلفن همراه، تبلت، لپ‌تاپ و ... امکان استفاده بیشتر و مؤثرتری از فضای مجازی وجود داشت و فراوانی نرم‌افزارها و پیام‌رسان‌های متعدد، یادگیری دانش‌آموزان را آسان‌تر می‌کرد. در این گیرودار من با اندوخته‌های گذشته و علم و آگاهی بیشتر، این بار در کسوت مدیریت، توانستم گره از مشکلات و مصائب بسیاری

**ارتباط مؤثر و مستمر
معلم با خانواده
دانش‌آموزان، گره
بسیاری از موانع و
مشکلات را باز می‌کند.**

باز کنم و در بخشی از مسیر آموزش از یافته‌های قبلی خود، اعم از کوشش‌ها، خطاها، دشواری‌ها و همواری‌ها بهره ببرم. در این میان دریافتم در چرخه آموزش و پرورش، خلاقیت و ایده‌پردازی تا چه میزان می‌تواند باعث رشد و شکوفایی شود. □

حمیدرضا برهانی
بامدرک کارشناسی
آموزش ابتدایی، از
سال ۱۳۷۶، با مجتمع
آموزشی جوادالائمه
(ع) همکاری می‌کند.

ایشان شانزده سال آموزگار پایه چهارم و پنجم، سه سال معاون ششم و قائم‌مقام دبستان و اکنون هفت سال است که مدیریت دوره اول و دوم را برعهده دارد.

سال تحصیلی ۱۳۸۷-۱۳۸۶، آموزگار پایه چهارم بودم. همیشه بر این باور بودم که عوامل گوناگونی بر کیفیت آموزش تأثیر دارد، از جمله چگونگی تدریس، نحوه ارتباط با دانش‌آموز و همچنین جو آموزشی و تربیتی کلاس. همه این موارد در یادگیری مؤثر دانش‌آموزان نقش داشتند. یکی از نکته‌های